

<p>امروز در تاریخ:</p> <p>درگذشت عالم نیکوکار آیتا... سیدرضا فیروزیآبادی(۱۳۴۴ش) گرمای هوای اهواز به ۴۹ درجه بالای صفر رسید که چهار نفر فوت شده و ۲۵۰ نفرگرمزده شدند.(۱۳۵۲ش) تشکیل جهاد دانشگاهی به فرمان امام خمینی(ره)(۱۳۵۹ش) درگذشت پرویز شاهین خو بازیگر(۱۳۹۵ش)</p>	<p>■ روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: سازمان صداوسیماى جمهوری اسلامى ایران ■ مدیر مسؤؤل: مهدى عرفاتى</p> <p>شاپا: ۳۶۳۷-ISSN۱۷۳۵ پایگاه اطلاع رسانی: www.jamejamonline.ir www.jamejamdaily.ir پست الکترونیکی: info@jamejamdaily.ir</p> <p>شنبه ۱۶ مرداد ۱۴۰۰ ۲۷ ذی الحجه ۱۴۴۲ ۲۰ صفحه سال بیست و دوم - شماره ۶۰۰۴ Saturday - August 7, 2021</p>	<p>حدیث روز:</p> <p>پیامبر اسلام (ع): پُراج ترین مردم کسی است که آنچه را که به او مربوط نیست، رها کند.</p> <p>واحه:</p> <p>حافظ دمی با غم به سر بردن جهان یک سر نمی آرد به می بفروش دلق ما کز این بهتر نمی آرد</p>
<p>حکمت ۵۳:</p> <p>مرد شکبیا پیروزی را از دست ندهد، هر چند روزگاری سخت براو بگذرد.</p>	<p>اوقات شرعی:</p> <p>اذان ظهر: ۱۳/۱۰ اذان مغرب: ۲۰/۲۲ اذان صبح (فردا): ۴/۴۳ طلوع خورشید (فردا): ۶/۱۸</p> <p>وضعیت آب و هوای امروز</p> <p>تهران ۲۵ / ۳۴ اهواز ۳۱ / ۴۶ اصفهان ۱۹ / ۳۶ بندرعباس ۳۲ / ۴۴ تبریز ۲۱ / ۳۳ ساری ۲۵ / ۳۷ شهرکرد ۱۴ / ۳۲ کرمان ۲۰ / ۳۴</p>	<p>اوقات شرعی:</p> <p>اذان ظهر: ۱۳/۱۰ اذان مغرب: ۲۰/۲۲ اذان صبح (فردا): ۴/۴۳ طلوع خورشید (فردا): ۶/۱۸</p>

اگر این روزها در شهرها و روستاها بچرخید، آماده شدن مردم برای محرم سیدالشهدا بیش از هر چیز به چشم تان می آید

عالم به ماتم تو حسینه غم است

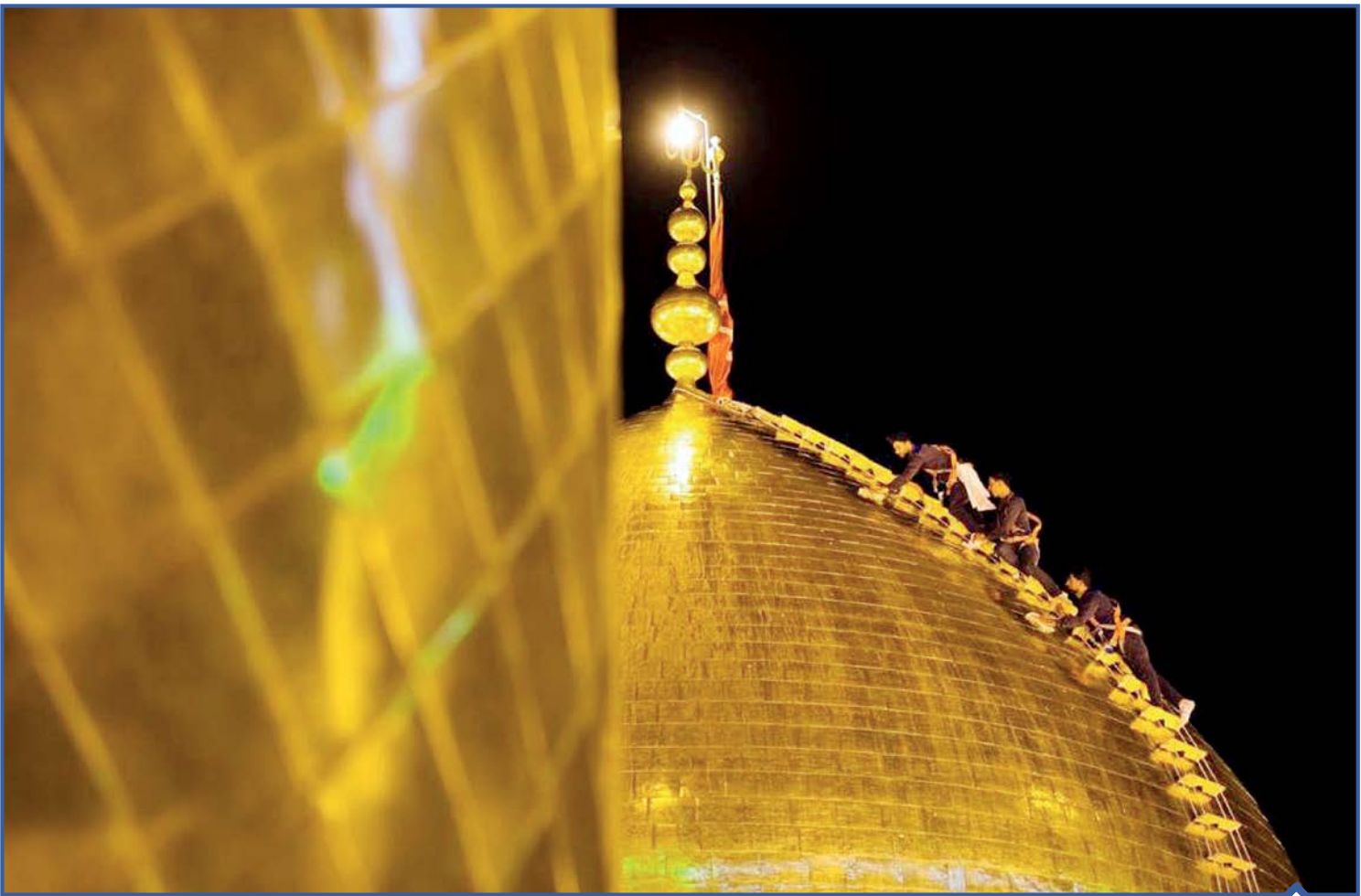
همه چیز بعد از عید غدیر شروع می شد. وقتی ایستگاه های صلواتی یکی دو روزه و چراغانی ها جمع می شدند و در انبارها باز می شد. پرچم ها، پارچه های سیاه، چراغ های تک رنگ، برزنت ها و داربست ها، یکی پس از دیگری بیرون آورده می شدند و بپچه های هیات شروع به کار می کردند. یکی، آمار کسری ها را در می آورد و یکی نگاه می کرد ببیند چه چیزی نیاز به تعمیر دارد. بزرگ ترها هم برنامه ها را مرور می کردند و هیات، کم کم سرپا می شد تا برسد به همین روزها؛ دو سه روز مانده به شروع محرم که تکیه ها، هیات ها، مساجد، حسینه ها و خیلی از خانه ها بشوند مجلس روضه و منتظر شب اول باشند تا عزاداران بیایند و این دوره می ۱۴۰۰ساله یک بار دیگر شکل بگیرد. بعید است در دنیا چنین دوره می ای برقرار باشد. دوره می برای اشک، برای عز، برای سینه زنی. همه دنیا معمولا دور هم جمع می شوند تا بگویند و بخندند و به قول خودشان از لحظه لذت ببرند. در دوره می ما خبری از این حرف ها نیست اما عجیب است هر شب که از هیات بیرون می آییم، انرژی مان از قبل بیشتر است و اصلا کسی را سراغ دارید که هیاتی بوده و افسردگی داشته باشد؟ کسی را سراغ دارید که اهل روضه باشد و به پوچی و این طور مرض های قرن جدید برسد؟ حالا ما دوباره به این نقطه از زمان رسیده ایم. به روزهایی که آماده ایم به محرم برسیم؛ محرمی که کرونا آن را تغییر داده اما باز هم برای ما محرم است و امیدواریم آخرین اش نباشد.

علم یا درست تر، «علامت» از آن نمادهای اخلاقی محرم است که یک عده عجیب به آن اعتقاد دارند و برای عده ای تنها یک نماد است. من هیچ وقت در آن دسته اول نبوده ام مثل خیلی چیزهای دیگر، مثل همان شمایل توی عکس، از آن مواردی است که برای ما خیلی محترم است. حتی اگر آخرش بفهمیم آنقدرها هم سند سفت و سختی ندارد. / مهر

دارد دو سال می شود که حاج قاسم نیست اما دارین دو سال هر جا هیاتی برپا شده و هر جا از امام حسین گفته اند از حاجی هم گفته اند و عکس های او تبدیل شده به یکی از المان های محرم. از این بهتر برای آدم اتفاق می افتد؟ / خزرنما

آن جوان چهارشانه وسط عکس را که شبیه کاراکترهای فیلم «شنای پروانه» است اگر در خیابان می دیدم، احتمالا یک جوری مسیرم را کج می کردم که نکند سر راهش قرار بگیرم و چشم تو چشم شویم و بخواد بلایی سرم بیاورد. نگاه ما به مردم اما همین قدر اشتباه است. به مردمی که ظاهرشان الزاماً خبر از باطنشان نمی دهد. / خزرنما

حاضری چکار کنی تا روزی، دستمالی هم به دست تو بدهند و بروی آن بالا و گنبد سیدالشهدا را تمیز کنی؟ در بقیه دنیا و میان مردم دیگر، کسی هست که حاضر باشد پول خرج کند و به این و آن رو بزند تا نوکری کسی را بکند؟ چقدر این عادی نبودن ما لذت بخش است. / الفرات نیوز

قم از آن شهرهایی است که مردمش هنوز به «تکیه» می روند و این برایشان خیلی مهم است. هر محله ای هم یک تکیه دارد که گاهی تاریخش به چند صد سال می رسد. چهل اختران، یکی از این بی شمار تکیه های قم است. در محله ای که زمانی پر بود از خانه علما و مراجع و هنوز هم می توان نشانه هایی از این بیوت را آنجا پیدا کرد. / تسنیم

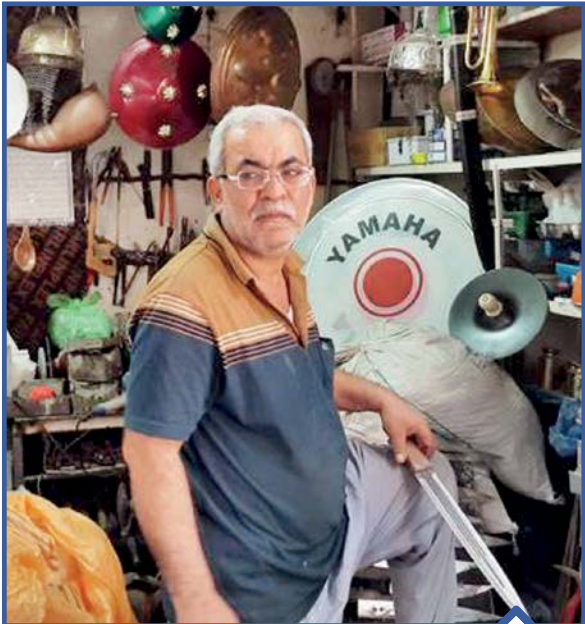
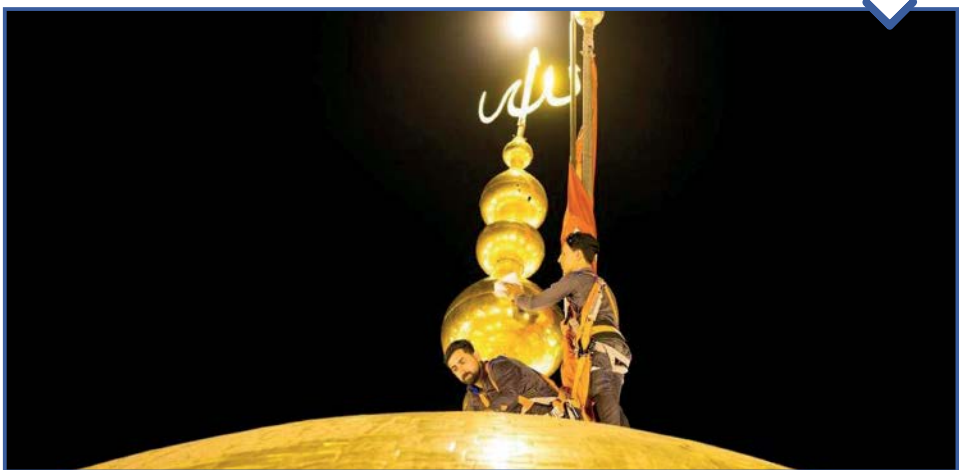

اشیا گاهی هویت پیدا می کنند. می شوند یک مفهوم مقدس. می شوند چیزی که نمی توانیم بدون وضو به آنها دست بزنیم. این چرخ خیاطی هم از همان هاست. معلوم نیست تا حالا چند بار نام حسین را روی پارچه ای دوخته و چند نفر پشت آن نشسته اند و گاهی با اشک، پرچم دوخته اند. اشیا هم حتی نوکر امام حسین می شوند. / واحد مرکزی خبر

پارسال یک نفر آمده بود اینجا. در تعزیه شمرخوان بود. چند سال بیشتر از ما سن نداشت. همه موهای سر و صورتش سفید شده بود و صورتش به مردی ۶۰ ساله می خورد. گفت شمرخوانی آدم را پیر می کند. این پرها را که دیدم یاد او افتادم. روی کلاه خودش از همین پرها داشت.

هزار بار شده که مادرم موقع خانه تکانی گفته پشت احاق گاز و پخچال و هزار جای دیگر را هم تمیز کن و من گفته ام «مگه کسی اونجا رو می بیند؟» حالا حکایت این عکس مثل همان هزار بار است اما یک فرقی هایی هم دارد. آن بالای گنبد را عمرا کسی ببیند تمیز شده یا نه. اصلا چشم ما این تفاوت ها را درک نمی کند. خادم جوان اما برایش مهم نیست من و شما ببینیم چراغ بالای گنبد تمیز شده یا نه. برای خادم قصه ما. چشم یک نفر دیگر اهمیت دارد، نگاه صاحب گنبد. / الفرات نیوز

این مغازه در نجف، خودش یک روضه کامل است. آن مشک انتهای مغازه، خنجری که دست مرد است. آن کلاه خودها و زرها و... دلم نمی خواهد واردش شوم. / رضوی نیوز

خانم ها احتمالا آمده اند برای روضه خانگی شان پرچم و کتیبه بخرند. خیلی از ما در همین روضه های خانگی و زنانه بزرگ شده ایم. در همین روضه ها بوده که مادرمان لباس مشکی تن مان کرده و شیرمان داده. کرونا کمی از رونق این روضه های خانگی کم کرده اما خیلی ها هستند که خانه خودشان را هیات می کنند و روضه های چهار پنج نفره راه می اندازند. / میزان